

Astăzi, Sâmbătă, 28 Martie, 2026

Sf. Cuv. Ilarion cel Nou, egumenul Pelechitului, și Ștefan, făcătorul de minuni (*Pomenirea celor adormiți*)

Evrei 9

²⁴ Căci Hristos n'a intrat într'un altar făcut de mâini – închipuirea celui adevărat –, ci în cerul însuși, pentru ca pentru noi să Se înfățișeze înaintea lui Dumnezeu;

²⁵ dar nu ca să Se aducă pe Sine jertfă de mai multe ori, ca arhierul care intră'n altar în fiecare an cu sânge străin;

²⁶ altfel, ar fi trebuit ca de la'n-temeierea lumii să pătimească de mai multe ori; dar El o singură dată S'a arătat, acum, la sfârșitul veacurilor, pentru ca prin jertfa Sa să desființeze păcatul.

²⁷ Și așa cum oamenilor le este rânduit ca o singură dată să moară – după care e judecata –,

²⁸ tot astfel și Hristos, după ce o singură dată a fost adus jertfă ca să ridice păcatele multora, a doua oară fără de păcat¹ Se va arăta celor ce-L așteaptă spre mântuirea lor.

¹ = Fără să mai fie încărcat cu păcatele oamenilor.

Evrei 9

¹ E adevărat că și cel dintâi avea rânduieli pentru sfintele slujbe, și altarul pământesc;

² căci s'a pregătit un cort, primul, în care erau sfeșnicul și masa și pâinile punerii-înainte²; acesta se numește sfânta.

³ Iar înapoia celei de a doua catapetesme³ era un cort numit sfânta-sfintelor,

⁴ având altarul de aur al tămâierii și chivotul legământului⁴, peste tot ferecat cu aur. În chivot era urna de aur care avea mana, și toiagul lui Aaron, cel ce odrăslise, și tablele Legii.

² Literal: punerea'nainte a pâinilor; proaducerea; ofranda pentru jertfa de pâine.

³ Despre catapeteasmă vezi nota de la 6, 19.

⁴ = Al Testamentului. Simbol al legământului dintre Dumnezeu și poporul lui Israel. Grecesul *diathéke* înseamnă și „legământ”, și „testament”, în funcție de context; vezi și nota de la Ir 31, 31.

⁵ Deasupra chivotului erau Heruvimii slavei, care umbreau altarul împăcării⁵ – dar despre acestea nu putem vorbi acum cu de-amănuntul.

⁶ Astfel fiind întocmite lucrurile, preoții intrau întotdeauna în primul cort, săvârșind sfintele slujbe;

⁷ în cel de-al doilea însă numai arhiereul, o dată pe an, și nu fără sânge, pe care-l aducea pentru sine însuși și pentru păcatele cele din neștiință ale poporului.

Marcu 8

²⁷ Și au ieșit Iisus și ucenicii Săi prin satele din preajma Cezareii lui Filip. Și pe drum i-a întrebat pe ucenicii Săi, zicând: „Cine zic oamenii că sunt Eu?”

²⁸ Ei i-au răspuns, zicând: „Unii spun că ești Ioan Botezătorul, alții că ești Ilie, iar alții că ești unul dintre profeți”.

²⁹ Și El i-a întrebat: „Dar voi, voi cine ziceți că sunt?” Răspunzând Petru, I-a zis: „Tu ești Hristosul!”

³⁰ Și El le-a dat poruncă să nu spună nimănui despre El.

³¹ Și a început să-i învețe că Fiul Omului trebuie să pătimească

⁵ = Al împăcării printr'un ritual de purificare. Despre *ilastérion* vezi nota de la Rm 3, 25.

multe și să fie defăimat de bătrâni, de arhierei și de cărturari și să fie omorât, iar după trei zile să învie.

Luca 10

³⁸ Și pe când mergeau ei, El a intrat într'un sat; iar o femeie cu numele Marta L-a primit în casa ei.

³⁹ Și ea avea o soră ce se chema Maria, care, așezându-se la picioarele Domnului, Îi asculta cuvântul.

⁴⁰ Iar Marta se silea cu multă slujire și, apropiindu-se, a zis: „Doamne, oare nu socotești că sora mea m'a lăsat să slujesc singură? Spune-i deci să mă ajute”.

⁴¹ Și răspunzând Domnul, i-a zis: „Marto, Marto, te'ngrijești și pentru multe te silești,

⁴² ci un lucru trebuie; că Maria partea cea bună și-a ales-o, care nu i se va lua”.

Luca 11

²⁷ Și a fost că pe când spunea El acestea, o femeie din mulțime, ridicându-și glasul, I-a zis: „Fericit este pântecul care Te-a purtat și pieptul la care ai supt!”

²⁸ Iar El a zis: „Într'adevăr, fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui

Dumnezeu și-l păzesc⁶.”⁷

Tâlcuire

Domnul i-a întrebat pe Apostoli ce cred despre Dânsul. Prin Sfântul Apostol Petru, ei au răspuns: „Tu ești Hristos”. Nu deodată s-a copt mărturisirea aceasta, ci, pârguindu-se, s-a sălășluit în adâncul inimii și a început să o cârmuiască. Ea a fost întunecată, dar nu clătinată, de moartea Domnului și a înviat cu mai mare putere prin învierea Lui, făcându-i pe apostoli să propovăduiască toată viața întregii lumi. Este o clipă în viața fiecăruia credincios când el strigă din toate puterile sale: „Tu ești Hristosul, Domnul și Mântuitorul meu. Tu ești mântuirea mea, lumina mea, puterea mea, mângâierea mea, nădejdea mea și viața veșnică”. Atunci se săvârșește un lucru ce-l face

să strige dimpreună cu apostolul: „Cine mă va despărți de dragostea lui Hristos?” – și asemenea lui va începe să alerge după tot ce este plăcut lui Hristos Domnul, până ce va ajunge la măsura vârstei Lui.⁸

⁶ Iisus confirmă aserțiunea femeii și o generalizează, extinzând-o asupra tuturor celor ce, asemenea și după modelul maicii Sale, ascultă și îndeplinesc voia lui Dumnezeu („Fie mie după cuvântul tău”, Lc 1, 38).

⁷ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁸ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.